

I samme møde mindedes man forhenværende statsminister *Knud Kristensen*, der døde den 29. september 1962. Formanden udtalte:

Knud Kristensen var Danmarks statsminister fra 1945 til 1947 og dannede den første politiske regering efter besættelsens ophør.

At netop denne periode måtte give en regering et arbejds-pres, der gik ud over alle rimelige grænser, behøver jeg næppe at påvise på anden måde end ved at henvise til, at Knud Kristensens regering måtte videreføre det kun lige påbegyndte retsopgør med landssvigere og værnemagere. Regeringen måtte videre prøve at få igangsat en sanering, der kunne fortsætte pengeombytningens aktion mod følgerne af værnemagtens hæn-

ningsløse pengeudpumpning; men den måtte først og sidst i gang med arbejdet for at klare så meget som muligt af den fortvivlede forsyningssituation.

Værre end disse vanskelige problemer var imidlertid genkomsten af den splittelse, der havde været holdt nede gennem den folkelige tilslutning til modstanden mod værnemagtens overgreb. Denne splittelse kom nemlig på alt for mange områder til at præge det nødvendige genopbygningsarbejde.

Alle disse forhold måtte i bedste fald give den statsminister, der havde slige vilkår, en uforholdsmæssig stor angrebsflade, og når Knud Kristensen — uanset arbejdsbetingelserne — endnu ved sin regeringsperiodes slutning havde ikke blot sit partis tillid, men også sin almene position i behold, var det vidnesbyrd om en betydelig politisk styrke.

Til gengæld måtte Knud Kristensen på anden måde honorere dette at være den centrale figur i en kort periode,